ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΧΡΙΣΤΟΣ ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ
.....
ΓΡΑΦΕΙΑ—ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΑΠΔΡ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ 61α
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
Διευθύνσεως Συντάξεως 32—82
Διαχειρίσεως 28—52

Η ΗΜΕΡΑ

ΠΡΩΙΝΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΤΡΑΙ
ΕΤΟΣ 5ον — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 1384
ΣΑΒΒΑΤΟΝ
7
ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1956
Τιμή φύλλου δραχμή Μία

Η ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΚΩΝ ΔΗΛΩΣΕΩΝ

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΗ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΛΛΑΓΗΝ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ

Ὡμολόγησεν ὅτι ἐγκατέλειψε τὸ αἴτημα Αὐτοδιαθέσεως ἐντὸς τακτῆς προθεσμίας

Ο κ. ΠΑΠΑΠΟΛΙΤΗΣ ΕΤΟΝΙΣΕ ΤΗΝ ΑΝΑΓΚΗΝ ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ ΕΙΡΗΝΕΥΣΕΩΣ

ΚΑΤΕΚΡΙΝΕ ΤΗΝ ΜΟΝΟΠΛΕΥΡΟΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ

ΑΘΗΝΑΙ. Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς συνεχίσθη ἡ συζήτησις ἐπὶ τῶν προγραμματικῶν δηλώσεων τῆς Κυβερνήσεως.

Πρῶτος ὡμίλησεν ὁ κ. Παπαπολίτης ὁ ὁποῖος ἐτόνισεν ὅτι αἱ προγραμματικαὶ δηλώσεις τῆς Κυβερνήσεως ἐπροκάλεσαν αἴσθημα ἀπογοητεύσεως εἰς ὁλόκληρον τὸν λαόν, διότι δὲν περιέχεται εἰς αὐτὰς οὐδὲ μία σοβαρὰ ἐλπὶς ἐπιλύσεως τῶν σοβαρῶν ζητημάτων τὰ ὁποῖα κατέστησαν ἀπὸ καιροῦ ἀγωνιώδη τὴν ζωὴν τοῦ ἔθνους.

«Ἡ Ἑλλὰς—συνέχισεν ὁ κ. Παπαπολίτης — ὑπὸ τὴν σημερινὴν κυβέρνησιν περιῆλθεν εἰς διπλωματικὴν ἀπομόνωσιν ἐγκλείουσαν [σοβαρωτάτους διὰ τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα κινδύνους.

»Τὰ δύο βασικὰ μειονεκτήματα τῆς ἀκολευθουμένης ἀνέκαθεν ἐξωτερικῆς πολιτικῆς ἦσαν πρῶτον ἡ ἔλλειψις ρεαλισμοῦ καὶ δεύτερον ἡ ἀπουσία θελήσεως καὶ αἰσθήματος ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας.

»Αἰσθηματολογοῦμεν καὶ προσκολλώμεθα ὑπερμέτρως πρὸς μίαν πλευρὰν καὶ ἐγκαταλείπομεν ἐξ ἴσου ὑπερμέτρως τὴν ἄλλην πλευράν. Ποτὲ τὰ μειονεκτήματα αὐτὰ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς μας δὲν ὑπῆρξαν ὅσον ἐπικινδύνως ἐκτέθημεν κατὰ τὴν περίοδον κατὰ τὴν ὁποίαν ἐκυβέρνα ὁ Συναγερμὸς καὶ ποτὲ τὸ αἴσθημα τῆς ἐθνικῆς ὑπερηφανείας δὲν εἶχε τόσον τρωθῆ».

Παρατήρησεν ἐτόνισεν ὅτι ἡ εἴσοδός μας εἰς τὸ NATO δὲν ἀπέδωσε τὰ προσδοκώμενα ἀποτελέσματα καὶ ὅτι παρελείψαμεν περισσότερα πράγματα διὰ νὰ γίνῃ συνείδησις εἰς τοὺς φίλους ὅτι δὲν εἴμεθα διατεθειμένοι ν' ἀπαλλοτριώσωμεν τὰ δικαιώματά μας. Ἐχαρακτήρισεν τὸν χειρισμὸν τοῦ Κυπριακοῦ ἄστοχον καὶ ἐπικινδύνως ἀδέξιον.

Ἀνεφέρθη εἰς τὸ Οἰκονομικὸν πρόγραμμα τῆς κυβερνήσεως τὸ ὁποῖον ὡς εἶπεν, εὐθυμίαν ἐκανοποίησιν ἔδωσεν εἰς τὴν ἐθνικὴν ἀντιπροσωπείαν. Οὐδὲν τὸ συγκεκριμένον ἠκούσθη καὶ λίαν ζοφερὸν διαγράφεται τὸ μέλλον τῶν μισθοσυντηρήτων καὶ ἐργατῶν.

«Ἀναφερόμενος εἰς τὸ μέγα θέμα τῆς λήθης τοῦ παρελθόντος — συνέχισεν ὁ κ. Παπαπολίτης — ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἠρκέσθη νὰ εἴπῃ ὀλίγας λέξεις περὶ ἐπανεξετάσεως τῶν φακέλλων.

Ἡ λήθη δὲν εἶναι ὑπόθεσις ἐπανεξετάσεως τῶν φακέλλων ἀλλὰ ἀπαιτεῖ κατάργησιν ὅλων τῶν ἀνελευθέρων καὶ ἀντισυνταγματικῶν νόμων καὶ πλήρη ἀποκατάστασιν τῶν δημοκρατικῶν μας θεσμῶν. Πρέπει νὰ λειτουργήσουν οἱ συνταγματικοὶ θεσμοὶ καὶ ν' ἀναπτύξῃ ἡ Δημοκρατία μας τὴν πολιτικήν της οὐσίαν καὶ τὴν παλαιάν της αἴγλην. Διὰ ν' ἀποκατασταθῇ ὅμως ἡ Δημοκρατία αὐτὴ πρέπει ν' ἀποκατασταθῇ ἡ προσωπικὴ ἐλευθερία τοῦ Ἕλληνος πολίτου. Πρέπει νὰ καταργηθοῦν τὰ ψηφίσματα καὶ οἱ ἀνελεύθεροι νόμοι καὶ νὰ κλείσῃ ἡ αὐλαία τοῦ παρελθόντος, διὰ τῆς παροχῆς ἀμνηστίας.

Πρέπει νὰ καταργηθοῦν τὰ πιστοποιητικὰ τῶν κοινωνικῶν φρονημάτων, διότι εἶναι πρᾶξις ἀντεθνικὴ καὶ ἀντιχριστιανικὴ νὰ ἐξαρτᾶται ἡ οἰκονομικὴ ζωὴ ἑνὸς ἀτόμου, μιᾶς οἰκογενείας ἀπὸ τὴν ἀντίθεσιν τῶν πολιτικῶν του φρονημάτων πρὸς τὴν κυβέρνησιν, πρέπει αἱ συνδικαλιστικαὶ ἐλευθερίαι νὰ κατοχυρωθοῦν καὶ νὰ ἐπιτραπῇ ἡ λειτουργία τοῦ ἐλευθέρου συνδικαλισμοῦ, πρέπει ἐπίσης νὰ ἐπανέλθουν οἱ ἀπολυθέντες δυνάμει τοῦ νόμου 2500 ὑπάλληλοι.

Διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν προσφύγων ποὺ σαπίζουν ἐπὶ 34 χρόνια εἰς τὶς παράγκες, ἡ Κυβέρνησις δὲν εἶπεν οὔτε μίαν λέξιν, ἐνῶ πρέπει νὰ γνωρίζῃ ὅτι ὑπάρχει ὄχι μόνον ἠθικὴ ἀλλὰ νομικὴ ὑποχρέωσις τοῦ Κράτους πρὸς ἀποκατάστασίν των.

Ἡ παροῦσα Κυβέρνησις—κατέληξεν ὁ κ. Παπαπολίτης—βαρυνομένη μὲ τὰ ἁμαρτήματα τοῦ παρελθόντος, οὔτε τὴν ἱκανότητα ἀλλ' οὔτε καὶ τὸ ἀπαιτούμενον θάρρος διαθέτει διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς καταστάσεως;».

Ἐν συνεχείᾳ ὡμίλησεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Θεοτόκης ὁ ὁποῖος ἀνεφέρθη εἰς τὸ Κυπριακὸν θέμα καὶ προσεπάθησε ν' ἀνασκευάσῃ τὰ ὅσα εἶπον οἱ ἀρχηγοὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Ὁ κ. Θεοτόκης ἀνεφέρθη διὰ μακρῶν εἰς τὰς διεξαχθείσας διαπραγματεύσεις καὶ ἐτόνισεν ὅτι ὑπεύθυνοι διὰ τὸ ναυάγιόν των ἦσαν οἱ Ἄγγλοι.

Ἐπίσης εἶπεν ὅτι τὸ θέμα παραμένει διεθνὲς καὶ δὲν μετατράπη εἰς θέμα ἐσωτερικὸν τῆς Ἀγγλίας.

«Ἡ κυβέρνησις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν—συνέχισεν ὁ κ. Θεοτόκης—εἰς τὸ διάστημα τῶν τελευταίων 5 μηνῶν ἐπανειλημμένως καὶ πλειστάκις καὶ μάλιστα πρὸ ὀλίγων ἀκόμη ἡμερῶν ἀνεκοίνωσεν εἰς τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν τὸ ἐνεργὸν ἐνδιαφέρον της διὰ τὴν περίπτωσιν προωθήσεως τοῦ Κυπριακοῦ συμφώνως πρὸς τὰς δημοκρατικὰς ἀρχὰς τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν. Αὐτὸ τὸ ὁποῖον λέγω αὐτὴν τὴν στιγμὴν εἶναι διὰ νὰ ὑπενθυμίσω εἰς τὴν Βουλὴν ὅτι ὁ ἀξιότιμος ἀρχηγὸς τοῦ Δημοκρατικοῦ κόμματος κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν ὑπεγράμμισε πρὸς στιγμὴν τὴν πληροφορίαν τὴν ὁποίαν εἶχε περὶ πλήρους αὐθυγραμμίσεως τῆς Ἀμερικανικῆς πολιτικῆς μὲ τὰς βρετανικὰς ἀπόψεις.

Δὲν γνωρίζω πόθεν ἠρύσθη ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Δημοκρατικοῦ κόμματος τὴν πληροφορίαν αὐτήν, ἀλλ' εἰς ὅμως, ἐναπόκειται νὰ κρίνεις τὴν βαρύτητα τῆς δηλώσεως τοῦ κ. Καρτάλη καὶ τῆς ἰδικῆς μου ὑπευθύνου ἐνώπιον τοῦ Σώματος διαβεβαιώσεως, ὅτι τὸ ἐνδιαφέρον τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν διὰ τὸ Κυπριακὸν ὄχι μόνον ὀφίσταται ἀλλ' αὐξάνει καθημερινῶς.».

Ὁ κ. Βενιζέλος παρεμβαίνων εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ἀναφέρεται εἰς τὰ λεχθέντα χθὲς ὑπὸ τοῦ κ. Κανελλοπούλου ἐν σχέσει μὲ τὸ θέμα τῆς Τριμεροῦς Διασκέψεως τοῦ Λονδίνου καὶ τονίζει ὅτι ὅταν ἐκλήθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν διὰ νὰ δώσῃ τὴν γνώμην του εἶπεν ὅτι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἀρνηθῶμεν νὰ μεταβῶμεν εἰς τὴν Διάσκεψιν, διότι τὸ ἐπιχείρημά μας ἦτο ἀκριβῶς ὅτι ἡ Ἀγγλία ἠρνεῖτο νὰ ἔλθῃ εἰς διαπραγματεύσεις μαζύ μας.

Καὶ παρὰ τὴν παρουσίαν τῶν Τούρκων—προσθέτει ὁ κ. Βενιζέλος—ἐγὼ ἐπίστευα ὅτι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ μὴ ἀποδεχθῶμεν τὴν πρόσκλησιν συνέστησα ὅμως εἰς τὸν τότε ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν ὅπως μεταδείνων εἰς Λονδῖνον ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς θέσῃ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τὸ αἴτημα τῆς ἀρχῆς τῆς αὐτοδιαθέσεως καὶ ἐφ' ὅσον τοῦτο δὲν γίνῃ δεκτὸν ν' ἀποχωρήσῃ τῆς Διασκέψεως. Αὐτὴ ἦτο ἡ θέσις τὴν ὁποίαν ἔλαβα».

Συνεχίζων ὁ κ. Θεοτόκης εἶπεν ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις ἰσχυρίζεται ὅτι ἡ κυβέρνησις ἐγκατέλειψεν τὴν θέσιν τῆς προθεσμίας πρὸς ἄσκησιν τοῦ δικαιώματος τῆς αὐτοδιαθέσεως τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ καὶ ὅτι ὡς ἐκ τούτου ὑπανεχώρησε τῆς κοινῆς πολιτικῆς ἡ ὁποία εἶχε χαραχθῆ κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1955.

Εἰς τὴν πρότασιν τῆς βρετανικῆς κυβερνήσεως ἡ ὁποία ἐδημοσιεύθη μετὰ τὸ ναυάγιον τῶν διαπραγματεύσεων δὲν ὑπάρχει μὲν προθεσμία ἡμερολογιακὴ ὑπάρχει ὅμως προθεσμία γεγονότων διότι ἡ βρετανικὴ πρότασις ρητῶς διασαλαμβάνει ὅτι ἐφ' ὅσον ἡ αὐτοδιάθεσις τῆς Κύπρου θὰ ἦτο ἀποδοτικὴ οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ θὰ ἠδύναντο νὰ ζητήσουν τὴν ἐφαρμογὴν αὐτοδιαθέσεως. Ἔχομεν λοιπὸν εἰς τὴν βρετανικὴν πρότασιν ἕνα καθορισμὸν προθεσμίας ἐκ τῶν γεγονότων καὶ ἕνα μὴ καθορισμὸν προθεσμίας ἡμερολογιακῆς.

Ὤφειλω νὰ εἴπω ὅτι ὅταν τὰ θέματα ταῦτα συνεζητήθησαν μετὰ τῶν Βρετανῶν ἐπισήμων ὡς συμπαραστάτης τοῦ Ἐθνάρχου ἐπίστησα τὴν προσοχὴν τῆς Βρετανικῆς κυβερνήσεως ἐπὶ τῆς ἀνάγκης ὅπως ἡ διατύπωσις συμπληρωθῇ καὶ διὰ προθεσμίας. Ἡ ἄποψις αὐτὴ ἴδε ἔγινε δεκτή. Καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν τὴν στιγμὴν αὐτὴν ἄνευ βλάβης ν' ἀναπτύξω περισσότερον τὸ σημεῖον τοῦτο ἐνώπιον τῆς ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας.

Καρτάλης: Τὸ ἐρώτημα τὸ ὁποῖον ἔθεσεν ὁ ἀρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων ἦτο τὸ ἑξῆς: «Νομίζω ὅτι ἡ κοινὴ γραμμὴ μεταξὺ Κυβερνήσεως καὶ ἀντιπολιτεύσεως τὸ θέρος τοῦ 1954 ἦτο αὐτοδιάθεσις ἐντὸς τακτῆς προθεσμίας...

Θεοτόκης: Ὄχι ἐντελῶς.

Παπανδρέου: Ἐντὸς εὐλόγου τακτῆς προθεσμίας.

Καρτάλης. Μὲ τὴν ἀπάντησιν τὴν ὁποίαν ἐδώσατε, κ. ὑπουργέ, προκύπτει ὅτι δὲν ὑπάρχει πλέον τακτὴ προθεσμία.

Ὁ κ. Θεοτόκης τονίζει ὅτι δὲν εὐσταθεῖ ἡ κατηγορία ὅτι ἐκ μέρους τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ἐγκατελείφθη ἡ τοποθέτησις τῆς προθεσμίας διὰ τὴν αὐτοδιάθεσιν.

Παπανδρέου: Ὑπεστήριξα ἀπὸ τοῦ βήματος ὅτι ὑπάρχει εἰς τὴν γραμμὴν τὴν ὁποίαν ἡμεῖς ἀκολουθήσαμεν καὶ ἀκολουθοῦμεν καὶ εἰς τὴν γραμμὴν τὴν ὁποίαν ἀκολουθεῖ ἡ σημερινὴ κυβέρνησις διαφορά. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν γραμμὴν εἰς τοῦτο συνίσταται ἡ διαφορά: Εἶπον ὅτι τὸ σύνολον τοῦ πολιτικοῦ κόσμου εἶχε χαράξει τὴν γραμμὴν ὅτι ἡ αὐτοδιάθεσις θὰ ἐπιδιωχθῇ ἐντὸς εὐλόγου ταχτῆς προθεσμίας καὶ ὑπεστήριξα ὅτι ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις μετέβαλε γραμμήν. Εἶπατε ὅτι ὁ ἰσχυρισμός μας αὐτὸς δὲν ἐδοκιμάσθη. Αἱ ἐξηγήσεις τὰς ὁποίας ἐδώσατε ἐπεβεβαίωσαν τὴν ἀκρίβειαν τῆς ἰδικῆς μας ἀπόψεως. Δὲν ὅτι ἐδηλώσατε ὅτι ὄχι μόνον δὲν ὑπῆρχε εὔλογος ταχτὴ προθεσμία διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς αὐτοδιαθέσεως ἀλλὰ δὲν ὑπῆρχε οὔτε εὔλογος ταχτὴ προθεσμία πρὸς ἔναρξιν συζητήσεων περὶ αὐτοδιαθέσεως.

Καραμανλῆς. Αὐτὸ τὸ ὁποῖον σᾶς εἶπεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν περιέχεται εἰς τὴν Ἀγγλικὴν πρότασιν τὴν ὁποίαν ἡμεῖς δὲν ἀπεδέχθημεν καὶ ἀπεκρούσαμεν.

Εἰς ἀπάντησιν τῶν παρακλήσεων ὅπως παρεμβῶμεν καὶ συστήσωμεν εἰς τὸν Μακάριον ν' ἀποδεχθῇ τὰς προτάσεις αὐτὰς συνέταξεν τὸ ὑπόμνημα, διὰ τοῦ ὁποίου ἐζητήσαμεν ἄμεσον καὶ ἄνευ ἐπιφυλάξεως ἀναγνώρισιν τῆς αὐτοδιαθέσεων, πλήρη αὐτοκυβέρνησιν στηριζομένην ἐπὶ δημοκρατικῶν βάσεων καὶ τακτὴν προθεσμίαν. Εἶναι ἡ μόνη θέσις τὴν ὁποίαν ἐγγράφως ἔλαβεν ἡ Κυβέρνησις ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ ζητήματος».

Ὁ κ. Παπανδρέου ἐκφράζει τὴν ἔκπληξίν του ἀπὸ τὴν ἀντίφασιν ἡ ὁποία διαπιστώνεται μεταξὺ τῶν δηλώσεων τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν.

Τέλος ὁ κ. Καραμανλῆς δηλοῖ ὅτι ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δὲν θ' ἀποδεχθῇ τίποτε ὀλιγώτερον ἀπὸ ὅ,τι δέχονται οἱ Κύπριοι, εὑρέθη δὲ εἰς τὴν ἀνάγκην κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν διαπραγματεύσεων νὰ διατυπώσῃ ἀπόψεις πέραν τῶν ἀπόψεων τοῦ Ἐθν. ἀρχου. Ἡ ἰδική μας ἄποψις ἦτο εὐρυτέρα τῆς ἀπόψεως τὴν ὁποίαν ὑποστήριξεν ὁ Ἐθνάρχης.

Ἡ πολιτικὴ τῆς μειοδοσίας καὶ τῆς πλειοδοσίας—λέγει ὁ κ. Καραμανλῆς—ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ θέματος εἶναι ἐπικίνδυνος.

Παπανδρέου. Σεῖς ὁ ἴδιος τὸ ὁμολογεῖτε. Δοιπὸν ἀνοχλεῖσθε διότι τὸ λέγω ἐγώ;

Ἀκολούθως λαμβάνει τὸν λόγον ὁ ὑπουργὸς Συντονισμοῦ κ. Χέλμης.

Ο κ. ΧΕΛΜΗΣ ΩΜΟΛΟΓΗΣΕΝ

ΕΛΛΕΙΜΜΑ ΠΕΡΙΠΟΥ ΧΙΛΙΩΝ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΩΝ ΣΥΓΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ ΜΕ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΝ ΒΟΗΘΕΙΑΝ ΚΑΙ ΔΑΝΕΙΑ ΝΟΜΙΚ. ΠΡΟΣΩΠΩΝ

Ὁ ὑπουργὸς Συντονισμοῦ ἀπήντησε κυρίως εἰς τὸν κ. Καρτάλην, ὁ ὁποῖος ἠσχολήθη προχθὲς ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ προγράμματος.

Ὁ κ. Χέλμης εἶπεν ὅτι οἱ ἀριθμοὶ τοὺς ὁποίους προέταξεν ὁ κ. Καρτάλης ἐλέγχονται ἀνακριβεῖς, διότι τὸ ἄνοιγμα τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1955 δὲν ἀνῆλθε εἰς 2000 ἀλλ' εἰς 2161. Μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ὁ κ. Καρτάλης δὲν ἀφῆρεσεν ἐκ τοῦ ποσοῦ αὐτοῦ τὰ εἰσπράξεις ἐκ τῆς βοηθείας καὶ τὸ ἔσοδον ἐκ δανεισμοῦ ἐκ κεφαλαίων νομικῶν προσώπων Δημοσίου Δικαίου, ὁπότε τὸ ἔλλειμμα θὰ περιορίζετο εἰς 314 ἑκατομμύρια.

Ἡ ὀρθὴ ὅμως ἀντίληψις ἐπέβαλε νὰ μὴ λάβῃ ὑπ' ὄψει τὸ ἡμερολογιακὸν ἔτος, ἀλλὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος, ὁπότε θὰ ἔβλεπε τελικῶς ὅτι ὁ πρῦ πολογισμὸς 1954—55 ἀφῆκε πλεόνασμα 14 ἑκατομμυρίων.

Ὡς πρὸς τὴν ἐλλειμματικότητα ἢ μὴ τοῦ τρέχοντος ἔτους, δύναμαι νὰ διαβεβαιώσω τὴν ἐθνικὴν ἀντιπροσωπείαν ὅτι ὡς οὗτος συνετάγη, ἐὰν δὲν καταλείψῃ πλεόνασμα, τουλάχιστο θὰ ἰσοσκελισθῇ. Ἀπὸ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ὀκταμήνου ἔχει καταλειφθῇ ἔλλειμμα 983 ἑκατομμυρίων τὸ ὁποῖον ἐκαλύφθη ἐκ δανεισμοῦ παρὰ Νομικῶν Προσώπων κατὰ 374 ἑκατομμύρια καὶ ἐκ τῆς βοηθείας κατὰ 398 ἑκατομμύρια.

Τὸ ὑπόλοιπον ἐκ 211 ἑκατομμυρίων δὲν ἐκαλύφθη εἰσέτι, λόγω καθυστερήσεως τῆς μεταφορᾶς τῆς βοηθείας κατὰ πλέον τῶν 500 ἑκατομμ. ἡ ὁποία ἐὰν κανονικῶς ἐφέρετο εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Δημοσίου θὰ κατέλειπε καὶ πλεόνασμα ἐκ 300 ἑκατ. δραχμῶν περίπου.

Διαβεβαιοῖ ὅτι ἡ κάλυψις τῶν ἐλλειμμάτων δὲν εἶναι καθόλου λογιστική, ὡς κατηγορεῖ ὁ πρόεδρος τοῦ Δημοκρατικοῦ κόμματος, ἀλλὰ ἀντιστρόφως εἶνε πραγματικωτάτη.

Ἀκολούθως εἶπαν ὅτι ὑπόσχεται πρῶτον ὅτι θὰ ἐντείνῃ κάθε προσπάθειαν μειώσεως τῶν δαπανῶν καὶ αὐξήσεως τῶν ἐσόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ ὥστε νὰ αὐξηθοῦν περαιτέρω τὰ ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ διαθέσιμα διὰ τὴν τροφοδότησιν τῶν ἐπενδύσεων. Δεύτερον ὅτι λέγω θὰ ἔπρεπε νὰ ἀρνηθῇ τὴν βοήθειαν ἐκ λόγων πληθωρισμοῦ ἀλλὰ καταρτίζει τὸν προϋπολογισμὸν μὲ τὸ πρέπον ὕψος δαπανῶν πρὸς ἐπένδυσιν, χωρὶς νὰ παραλείψῃ τὴν λῆψιν πάντων τῶν μέτρων πρὸς ἀποτροπὴν τῶν ἐν δεχομένων πληθωριστικῶν πιέσεων.

Ἡ αὔξησις τῆς κυκλοφορίας ἐντὸς τοῦ 1955 εἶπεν, ἀνῆλθε πράγματι κατὰ 1063 ἑκατ. Δηλαδὴ ἀπὸ 3888 ἑκατ. εἰς 4951. Ὡς ποσοστὸν ὅμως ἐπὶ τῶν ὑποχρεώσεων. Δεύτερον ὅτι ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ θὰ ἔπρεπε νὰ ἀρνηθῇ τὴν βοήθειαν ἐκ λόγων πληθωρισμοῦ ἀλλὰ καταρτίζει τὸν προϋπολογισμὸν μὲ τὸ πρέπον ὕψος δαπανῶν πρὸς ἐπένδυσιν, χωρὶς νὰ παραλείψῃ τὴν λῆψιν πάντων τῶν μέτρων πρὸς ἀποτροπὴν τῶν ἐν δεχομένων πληθωριστικῶν πιέσεων.

Ἡ αὔξησις τῆς κυκλοφορίας ἐντὸς τοῦ 1955 δὲν ἀνῆλθε εἰς 2000 ἀλλ' εἰς 2161. Μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ὁ κ. Καρτάλης δὲν ἀφῆρεσεν ἐκ τοῦ ποσοῦ αὐτοῦ τὰ εἰσπράξεις ἐκ τῆς βοηθείας καὶ τὸ ἔσοδον ἐκ δανεισμοῦ ἐκ κεφαλαίων νομικῶν προσώπων Δημοσίου Δικαίου, ὁπότε τὸ ἔλλειμμα θὰ περιορίζετο εἰς 314 ἑκατομμύρια.

Ἡ ὀρθὴ ὅμως ἀντίληψις ἐπέβαλε νὰ μὴ λάβῃ ὑπ' ὄψει τὸ ἡμερολογιακὸν ἔτος, ἀλλὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος, ὁπότε θὰ ἔβλεπε τελικῶς ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς 1954—55 ἀφῆκε πλεόνασμα 14 ἑκατομμυρίων.

Ὡς πρὸς τὴν ἐλλειμματικότητα ἢ μὴ τοῦ τρέχοντος ἔτους, δύναμαι νὰ διαβεβαιώσω τὴν ἐθνικὴν ἀντιπροσωπείαν ὅτι ὡς οὗτος συνετάγη, ἐὰν δὲν καταλείψῃ πλεόνασμα, τουλάχιστο θὰ ἰσοσκελισθῇ. Ἀπὸ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ὀκταμήνου ἔχει καταλειφθῇ ἔλλειμμα 983 ἑκατομμυρίων τὸ ὁποῖον ἐκαλύφθη ἐκ δανεισμοῦ παρὰ Νομικῶν Προσώπων κατὰ 374 ἑκατομμύρια καὶ ἐκ τῆς βοηθείας κατὰ 398 ἑκατομμύρια.

Τὸ ὑπόλοιπον ἐκ 211 ἑκατομμυρίων δὲν ἐκαλύφθη εἰσέτι, λόγω καθυστερήσεως τῆς μεταφορᾶς τῆς βοηθείας κατὰ πλέον τῶν 500 ἑκατομμ. ἡ ὁποία ἐὰν κανονικῶς ἐφέρετο εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Δημοσίου θὰ κατέλειπε καὶ πλεόνασμα ἐκ 300 ἑκατ. δραχμῶν περίπου.

Διαβεβαιοῖ ὅτι ἡ κάλυψις τῶν ἐλλειμμάτων δὲν εἶναι καθόλου λογιστική, ὡς κατηγορεῖ ὁ πρόεδρος τοῦ Δημοκρατικοῦ κόμματος, ἀλλὰ ἀντιστρόφως εἶνε πραγματικωτάτη.

Ἀκολούθως εἶπαν ὅτι ὑπόσχεται πρῶτον ὅτι θὰ ἐντείνῃ κάθε προσπάθειαν μειώσεως τῶν δαπανῶν καὶ αὐξήσεως τῶν ἐσόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ ὥστε νὰ αὐξηθοῦν περαιτέρω τὰ ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ διαθέσιμα διὰ τὴν τροφοδότησιν τῶν ἐπενδύσεων. Δεύτερον ὅτι λέγω θὰ ἔπρεπε νὰ ἀρνηθῇ τὴν βοήθειαν ἐκ λόγων πληθωρισμοῦ ἀλλὰ καταρτίζει τὸν προϋπολογισμὸν μὲ τὸ πρέπον ὕψος δαπανῶν πρὸς ἐπένδυσιν, χωρὶς νὰ παραλείψῃ τὴν λῆψιν πάντων τῶν μέτρων πρὸς ἀποτροπὴν τῶν ἐν δεχομένων πληθωριστικῶν πιέσεων.

Ἡ αὔξησις τῆς κυκλοφορίας ἐντὸς τοῦ 1955 δὲν ἀνῆλθε εἰς 2000 ἀλλ' εἰς 2161. Μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ὁ κ. Καρτάλης δὲν ἀφῆρεσεν ἐκ τοῦ ποσοῦ αὐτοῦ τὰ εἰσπράξεις ἐκ τῆς βοηθείας καὶ τὸ ἔσοδον ἐκ δανεισμοῦ ἐκ κεφαλαίων νομικῶν προσώπων Δημοσίου Δικαίου, ὁπότε τὸ ἔλλειμμα θὰ περιορίζετο εἰς 314 ἑκατομμύρια.

Ἡ ὀρθὴ ὅμως ἀντίληψις ἐπέβαλε νὰ μὴ λάβῃ ὑπ' ὄψει τὸ ἡμερολογιακὸν ἔτος, ἀλλὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος, ὁπότε θὰ ἔβλεπε τελικῶς ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς 1954—55 ἀφῆκε πλεόνασμα 14 ἑκατομμυρίων.

Ὡς πρὸς τὴν ἐλλειμματικότητα ἢ μὴ τοῦ τρέχοντος ἔτους, δύναμαι νὰ διαβεβαιώσω τὴν ἐθνικὴν ἀντιπροσωπείαν ὅτι ὡς οὗτος συνετάγη, ἐὰν δὲν καταλείψῃ πλεόνασμα, τουλάχιστο θὰ ἰσοσκελισθῇ. Ἀπὸ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ὀκταμήνου ἔχει καταλειφθῇ ἔλλειμμα 983 ἑκατομμυρίων τὸ ὁποῖον ἐκαλύφθη ἐκ δανεισμοῦ παρὰ Νομικῶν Προσώπων κατὰ 374 ἑκατομμύρια καὶ ἐκ τῆς βοηθείας κατὰ 398 ἑκατομμύρια.

Τὸ ὑπόλοιπον ἐκ 211 ἑκατομμυρίων δὲν ἐκαλύφθη εἰσέτι, λόγω καθυστερήσεως τῆς μεταφορᾶς τῆς βοηθείας κατὰ πλέον τῶν 500 ἑκατομμ. ἡ ὁποία ἐὰν κανονικῶς ἐφέρετο εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Δημοσίου θὰ κατέλειπε καὶ πλεόνασμα ἐκ 300 ἑκατ. δραχμῶν περίπου.

Διαβεβαιοῖ ὅτι ἡ κάλυψις τῶν ἐλλειμμάτων δὲν εἶναι καθόλου λογιστική, ὡς κατηγορεῖ ὁ πρόεδρος τοῦ Δημοκρατικοῦ κόμματος, ἀλλὰ ἀντιστρόφως εἶνε πραγματικωτάτη.

Ἀκολούθως εἶπαν ὅτι ὑπόσχεται πρῶτον ὅτι θὰ ἐντείνῃ κάθε προσπάθειαν μειώσεως τῶν δαπανῶν καὶ αὐξήσεως τῶν ἐσόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ ὥστε νὰ αὐξηθοῦν περαιτέρω τὰ ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ διαθέσιμα διὰ τὴν τροφοδότησιν τῶν ἐπενδύσεων. Δεύτερον ὅτι λέγω θὰ ἔπρεπε νὰ ἀρνηθῇ τὴν βοήθειαν ἐκ λόγων πληθωρισμοῦ ἀλλὰ καταρτίζει τὸν προϋπολογισμὸν μὲ τὸ πρέπον ὕψος δαπανῶν πρὸς ἐπένδυσιν, χωρὶς νὰ παραλείψῃ τὴν λῆψιν πάντων τῶν μέτρων πρὸς ἀποτροπὴν τῶν ἐν δεχομένων πληθωριστικῶν πιέσεων.

Ἡ αὔξησις τῆς κυκλοφορίας ἐντὸς τοῦ 1955 δὲν ἀνῆλθε εἰς 2000 ἀλλ' εἰς 2161. Μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ὁ κ. Καρτάλης δὲν ἀφῆρεσεν ἐκ τοῦ ποσοῦ αὐτοῦ τὰ εἰσπράξεις ἐκ τῆς βοηθείας καὶ τὸ ἔσοδον ἐκ δανεισμοῦ ἐκ κεφαλαίων νομικῶν προσώπων Δημοσίου Δικαίου, ὁπότε τὸ ἔλλειμμα θὰ περιορίζετο εἰς 314 ἑκατομμύρια.

Ἡ ὀρθὴ ὅμως ἀντίληψις ἐπέβαλε νὰ μὴ λάβῃ ὑπ' ὄψει τὸ ἡμερολογιακὸν ἔτος, ἀλλὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος, ὁπότε θὰ ἔβλεπε τελικῶς ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς 1954—55